

Η ευλογία του αγίου Γεωργίου ας είναι μαζί μας.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Άγιοι.

Και παλαιότερα και πρόσφατα οι άνθρωποι εξ αγάπης προς κάποιον προσφιλή τους πρόσωπο δεν εδειλίαζαν να κάνουν μία ηρωική πράξη· ακόμα και την ζωή τους να θυσιάσουν. Αλλά δεν υπάρχει άλλο παράδειγμα του «να θύσει κανείς την ψυχή του» (πρβ. Ιω. 15:13 όχι μόνο υπέρ των φίλων του αλλά και υπέρ των εχθρών του, και μάλιστα των σταυρωτών Του, εκτός από το παράδειγμα του Κυρίου μας. Διότι ο Κύριος θυσιάσθηκε επί του Σταυρού όχι μόνο χάριν των φίλων Του και των Μαθητών Του και των αγαπώντων Αυτόν, αλλά και χάριν των εχθρών Του και των σταυρωτών Του. Και εδώ φανερώνεται το μεγαλείο της αγάπης του Θεού. Και αυτή η αγάπη του Θεού είναι που ενίκησε τον θάνατο. Και η Ζωή δεν μπορούσε να μείνει μέσα στον τάφο, αλλά ανεστήθη και έγινε ζωή και αφθαρσία για όλο τον κόσμο.

Έτσι όσοι ακολουθούν τον Θεάνθρωπο Κύριο, όπως και ο άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, του οποίου σήμερα επιτελούμε την μνήμη, και αυτοί μέσα στην αγάπη τους προς τον Θεό και προς τον άνθρωπο, προς τον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Κύριο, προσφέρουν την ζωή τους. Και φαινομενικά φαίνεται ότι νικάει ο κόσμος και ο διάβολος, διότι κατά το ανθρώπινο το τέλος είναι οδυνηρό και χωρίς ελπίδα για τους αγίους

Μάρτυρες. Οι άγιοι Μάρτυρες όμως, επειδή είχαν μέσα τους τον Αναστά-
ντα Κύριο και την αγάπη του Θεού, έβλεπαν πέραν του παραπετάσματος
της σαρκός.

Έβλεπαν αυτό που οι άλλοι άνθρωποι δεν έβλεπαν. Οι άλλοι αν-
θρωποι έβλεπαν βασανιστήρια και θάνατο και θάψιμο μέσα στην γη και
αφανισμό του Μαρτυρος. Οι άγιοι Μάρτυρες όμως έβλεπαν και πέραν του
τάφου και πέραν του αφανισμού. Έβλεπαν το «σπείρεται σώμα σαρκικόν
αλλά εγείρεται σώμα πνευματικόν» (πρβ. Α' Κορ. 15:44). Έβλεπαν την
πέραν των φαινομένων πραγματικότητα, που ήταν η αιωνιότητα και η
ανάσταση. Και γι' αυτό αγαλλομένω ποδί πήγαιναν προς το μαρτύριο. Και
μάλιστα ποθούσαν το μαρτύριο, διότι μόνο με το μαρτύριο θα μπορούσαν
να εκφράσουν τον πόθο τους προς τον Χριστό, την αγάπη τους προς τον
Χριστό, τον έρωτά τους προς τον Χριστό.

Έτσι λοιπόν και ο άγιος Γεώργιος εν τω Χριστώ νίκησε τον θάνατο.
Δεν φοβήθηκε τον θάνατο· «η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον» (Α' Ιω.
4:18). Η αγάπη του Θεού έβαλε έξω τον φόβο και «ηυτομόλησε», όπως
λέει το τροπάριο, προς τον θάνατο και το μαρτύριο και έγινε γενναίος
αγωνιστής του Χριστού. Και μας άφησε μετά τον εαυτό του. Όχι τον εν τω
τάφω εαυτό του, αλλά τον αναστάντα εαυτό Του, τον συναναστάντα με
τον Χριστό. Γεμάτο από την Χάρη της Αναστάσεως, την αφθαρσία, την
λαμπρότητα. Και, όπως ο Κύριος «ωραίος εκ του τάφου» ανέτειλεν «ως εκ
παστάδος προελθών», έτσι και ο άγιος Γεώργιος, ωραίος ανέτειλε ως
νυμφίος και λάμπει ως νυμφίος στην Εκκλησία του Χριστού. Αυτή είναι η
δόξα των Αγίων της Εκκλησίας μας, αμάραντη και άφθαρτη. Και αυτήν
αισθανόμαστε και στις πανηγύρεις των Αγίων και στα λείψανα των Αγίων
και στους τάφους των Αγίων.

Ας παρακαλέσουμε τον άγιο Γεώργιο να δώσει και σ' εμάς αυτή την
αγάπη, η οποία «βάλλει έξω τον φόβον» και η οποία θα μας βοηθήσει και
μας να γίνουμε υιοί της Αναστάσεως και υιοί Φωτός, και έτσι δεν θα
φοβόμαστε τον θάνατο και τίποτα δεν θα φοβόμαστε. Διότι όποιος έχει
ενωθεί με τον Αναστάντα Κύριο, πλέον δεν φοβάται τίποτα· είναι ελεύ-
θερος. Αυτή είναι η αληθινή ελευθερία, την οποία ο κόσμος δεν ξέρει. Γι'
αυτό ψάχνει να βρει αλλού την ελευθερία. Αν όμως είχε ζήσει αυτό που
έζησε ο άγιος Γεώργιος, αυτή την ελευθερία της αγάπης του Θεού, τότε

θα έβλεπε ο κόσμος ο σημερινός και ο κάθε άνθρωπος, κάθε ψυχή, πόσο ελεύθεροι είναι οι υιοί της Αναστάσεως και οι υιοί του Φωτός.

Η ευλογία λοιπόν του αγίου Γεωργίου ας είναι μαζί μας και με το Αγώνυμο Όρος, στο οποίο ο άγιος Γεώργιος τυγχάνει και «οροφύλαξ», σύμφωνα με το πρώτο τροπάριο της ενάτης ωδής. Και περιέρχεται, λέει η ακολουθία, το Άγιον Όρος, φυλάττων αυτό. Να περιφυλάττει λοιπόν και να περιτρέχει όλο το Άγιον Όρος και την Μονή μας, να μας διαφυλάττει, να μας βοηθάει να ευαρεστούμε τον Κύριο, να μας φυλάει από τις τυχόν πτώσεις, οι οποίες πικραίνουν πολύ τον Θεό, να μας κρατάει σε ταπείνωση, προσευχή, πόθο Χριστού και να μας αξιώσει και εμάς, εν τω θνητώ τούτω σώματι που έχουμε, να περιβληθούμε το ένδυμα της αθανασίας και της αναστάσεως, πριν φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο, για να έχουμε την ελπίδα της αναστάσεως και της αιωνίου ζωής στον μέλλοντα αιώνα.

Ευχαριστώ για τις ευχές σας για την ονομαστική μου εορτή και τις προσευχές σας, τις οποίες έχω ανάγκη, και εύχομαι ο Άγιος Θεός, πρεσβείαις του αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, να ανταποδώσει σε όλους σας κατά την καρδιά σας.

Η ευλογία του αγίου Γεωργίου ας είναι μετά πάντων ημών.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 192.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>